

Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelov § 25, hvorhos Varerne konfiskeres. Sagen behandles som offentlig Politisag.

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte Justitsministeren i sin Egenskab af Konseilspræsident følgende:

„Siden vort sidste Møde har Krigen bredt sig yderligere, saa at næsten alle Europas Stormagter nu er Deltagere deri. Verdenshistoriske Begivenheder, som intet tidligere Aarhundrede har kendt, og som vil være bestemmende for Europas fremtidige Skæbne, forestaar. Danmark har erklæret sig neutralt overfor alle de krigsførende Magter, og Regeringen har efter den omhyggeligste Prøvelse af alle Forhold foretaget de militære og andre Skridt, som har været nødvendige til Opretholdelse af vor Neutralitet.

De Begivenheder, som dels er i rivende Udvikling, dels forestaar, kan vække Frygt for, at Udførselen af visse Varer her fra Landet vil bringe vort lille Samfund i Nødstilstand, og jeg skal derfor som Justitsminister tillade mig at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Forbud mod Udførsel af visse Varer“.

Ved Sagens første Behandling i *Folketinget* bemærkede *P. Th. Nielsen*, at der indenfor hans Parti var Betænkelighed ved at give en saa omfattende Bemyndigelse. „Vi har ment“ — udtalte Taleren — „at det i Øjeblikket var unødvendigt at give Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af forædlede dyriske Produkter. Vi mener derfor, at Ordet „Levnedsmidler“ i § 1, Nr. 1, burde udgaa. Paa den anden Side vil vi ikke have noget imod, at Forbudet eventuelt blev udstrakt noget videre end til Korn- og Foderstoffer. Vi vilde ikke have noget imod, at der under Nr. 1 f. Eks. kom til at staa: „Korn, Kornvarer, Foderstoffer og Kartofler“. Endelig har vi ogsaa nogen Betænkelighed ved i Øjeblikket at give Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af Ride-, Træk- og Lastdyr. Man maa huske paa, at der i mauge Egne af Landet er en meget ringe Avl, og at det for Landbruget vil være af Betydning, om denne Udførsel, i hvert Fald indtil videre, kunde bibeholdes. Men navnlig vilde det for Landbruget og for hele Nationen være af stor Betydning, om Udførselen af dyriske Produkter, som vi har meget stor Overflod af — jeg tænker her paa Smør, Kød og Flæsk, hvoraf vi har meget mere, end vi selv kan bruge —, kunde foregaa saa uhindret og godt som vel muligt. Vi ser derfor ikke i Øjeblikket mindste Nødvendighed for at give Bemyndigelsen den Udstrækning, her foreslaas, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tillade mig at forespørge den højtærede Justitsminister, om han maatte være villig til til anden Behandling at modtage eller selv stille Ændringsforslag i den af mig her paapegede Retning.“